

לא אחר מאשר פשול בעצמו, ששכה מה שהורה לשומרים, עלה על הבמה יחד עם הקהל כדי לנסות לחלץ את יהודה אחרי שהתאושש ממהלומה הי אדירה שהעיפה אותו לאולם, צחק פשוט: "ככה זה, אתם רואים כבר לרשת אותי!"

הציור הבלגי סטן בלה, שהגיע השבוע לארץ, שואב את השראתו מהתנ"ך. זאת ודאי הסיבה לכך שלפניו שבא לארץ, שלח מכתב לידיד וביקש ממנו להתעניין אם יש בארץ גלריה להצגת ארץ מדינה מפני שהוא רוצה להציג במקום המופיע רבות בציוריו. לאכזבתו של בלה, הודיע לו ידידו כי ארץ מדינה זה לא בדיוק ארץ-ישראל ולכן אין בארץ גלריה בשם זה. סטן בלה נאלץ להסתפק בעיר אחרת בעלת עבר היסטורי, והוא מציג את תערוכתו בקיסריה.

משה ינוקא, הביטורן הצעונים (מיל.) שסגר יותר עסקי-בידור בארץ מכל אדם אחר, ושתוף שבוע אחד מכו את כל המוצגים בתערוכת ציוריו האחרונה שנערכה במיניסוטור בתל-אביב, מחפש לעצמו נופים חדשים לציור. זו הסיבה שינוקא נעתר להצעת שני ידידיו, יהודה חורש, ופאפן מנהל מלון הסלע האדום באילת, לקבל על עצמו את ניהול מועדון נפטון באילת. ינוקא החליט להפוך את המוסד ממועדון-לינה לדיסקוטק ולערב הפתיחה של המקום — נהדרו אילת שירותו של ידידו התל-אביבי, ביים, עד כי למבקר במקום נדמה היה שהוא מבלה בתל-אביב. ביניהם אפשר היה לפגוש את אלוף (מיל.) עזר וייצמן, את אלוף-מישנה עמוס בנין, את המתנחל הפלאסטי עמרי גלעדי ואת רופאת הנשים הידועה כרבי רה קפלן, שינוקא החל לנהל עימה רומן לוהט לפני שירד לאילת. אפילו חייט הצמרת ישי ראל ציון, שיחרר לכבודו את מאורע את תל-אביב מנוכחותו. בערב הפתיחה סיע, לפחות בי עצות טובות, גם ידידו של ינוקא, מרקו תורג'מן, שהפסיק ליומיים לנהל את הקינגסט קלוב בתל-אביב ופרש את חסותו על נפטון המחודש.

בדיחת השבוע סופרה על ידי חיים בנאי: איש אחד הלך לרופא עיניים: "דוקטור, בזמן האחרון משהו לא בסדר בעיניים שלי." "מה קרה", שאל הרופא. "כבר חודש לא ראיתי גרוש", השיב החולה.

To: Gen. Odd Bull,
With appreciation and gratitude
for distinguished service to the
UN in Lebanon,
Ralph J. Bueche

ידי מוסי' מפרסם בזאת לראשונה, לרגל יום השנה הרביעי למלחמת-ששת-הימים, מה היה הישגו של האחד הנצח במלחמה. ידיד, שהיה בחוליית המטה שכבשה את ארמון הנציב, נכנס לחדרו של נציג האו"ם אוד בול, ראה על הקיר תמונה של אדם מוכר, הוריד אותה והחביאה בכיסו. האיש המצולם בתמונה היה באותה תקופה סגן מזכיר האו"ם ראף באנץ' שהקדיש את התמונה לגנרל אוד בול: "בהערכה והכרת תודה עבור שרותך המעולה לאו"ם בלבנון, ראף באנץ'".

על יהורם בתום ההופעה. אבל מכיוון שלשומרים המעטים אסרו להשתמש בכוח נגד המתפרצים, הורה להם פשול לעמוד מאחורי רי המסך, ולהלום מאחוריו כי מתפרצים אל הבמה, כך שלא יוכלו להאשימם כי ראו את מי שהיכו. את שיטת ההגנה החדשה ניסו בעת הופעה שערך יהורם גאון השבוע בחדרה. בי תום ההופעה, כצפוי, הסערה מאות צופים אל הבמה כדי להקיף את יהורם. יהורם נמלט אל מאחורי המסך והקהל אחריו. שומרי ראשו של יהורם לא היו מסוגלים לחבוט בקהל דרך המסך, כדי להדפו. מכה ראשונה — ומישהו כבר מתעופף מהבמה אל השורה השמינית בארץ. לתדהמתם של שומרי הי ראש הסתבר להם כי היה זה

קונסטנטין, המבקר עתה בי ארץ, שונה מכלום: הוא משובץ נע שארץ-ישראל זקוקה רק ל-דבר אחד: חווה לוסטי מירון. אולי, שהוא בעלן של כמה חתת כאלה בצרפת. עוסק עתה בי צעדים הראשונים של הקמת הי חווה, שתהיה כניראה בסביבות ירושלים. שותפו של אדי לרעיון ולמימון הוא הברון אדמונד דה-רוטשילד.

הצגת היחיד החדשה של יהורם גאון, זוכה להצלחה כה מסחררת, עד שכמעט בכל הופעה מנסה הקהל להתפרץ לבמה כדי לחבק ולנשק את הי זמר. כדי להציל את יהורם מי חיבוקי מעריציו, העמיד אמרגן נו אברהם ("פשוט") דשא, קבוצה של אנטי-אגרוף שיגנו

סילבי קשת וביקשה רשות לאכול איתו. השר, שאינו אוהב במיוחד את סילבי, סירב. לאחר מכן התברר כי סילבי התערבה עם חבר שתוכל לאכול עם הי שר.

אנב, למוזירתו של פני חס ספיר יש הוראה לקבוע את לוח הזמנים של השר כך שהי פגישות יהיו בשבועות שיש להן חשיבות רבה. בבוקר והאחרונה לא אחרי עשר וחצי ערב. לשינה מקציב ספיר חמש וחצי שעות.

ראש עיריית ירושלים **תדי קולק**, נשאל השבוע בי תכנית ארץ, לגבי מדיניות הממשלה בנוגע לנציגים הממונים לטות שלו ומידת התחשבותו בידיעותיהם של אחרים. השיב קולק: "אם עומדת בפני הברירה לה לאכול מן הענבים או להריגו את השומר, או אני מצדיק לאכול את הענבים ואחר-כך להשתדל להימנע מלהרגיו את השומר".

עיתונאית ידועה פגשה במסיבת-קוקטייל את מנכ"ל מפ"ע עלי ניר חוריה **יששכר חיי-מזוביץ**, שהזמין אותה לבקר במפעל. "אין לי זמן, אבל שלח לי כמה דוגמאות", התלוצצה

הגיבור האגדי של פועלי לוח התגמול ושל יחידת הקומנדו **101, מאיר הר-ציון**, נפצע בצורה אנושה ודווקא בימי שלום. מאיר, המנהל חוזה בפייס גת כוכב הירדן (כוכב הרוח), נכנס לפני מספר שבועות ל-מיכלאה בה היה כלוא השר של החווה. השר היה אותו יום במצב-רוח תקופני. למרות שלא התנסה במלחמת-שוורים מימיו, החליט מאיר שלא להיבהל מה-שר ולהתקרב אליו. לפני שהספיק לדעת מה קורה עימו, הסתער עליו השר ונגחו במפשע-תור. הרציון הספיק עוד לראות כיצד נסוג השר לאחור כדי לנגח בו שנית, התרומם בשארית כוחותיו ומציל לגדר, והתעלה אחריו שהציל לולג מעליה. מזה מספר שבועות הוא שוכב ב-בית-החולים המרכזי לעמק ב-עפולה.

מאז נודע דבר פציעתו של מאיר, עולים אליו חבריו לרגל ביקר אליו ידיו הוותיק **בנימין ג'יבלי** ("הקטן"), מי שנפל בשעתו בשבי הירדנים. בעת שעתו גיבלי ליד מיטתו של הרציון, נמסר להם כי אחד ממפקדי הצנחנים הגיע ל-ביקור. גיבלי החליט לערוך ל-מפקד מתיחה. בו במקום נכנס

עבד-אל-חכים עבד-אל-נאצר (16), בנו של נשיא מצרים המנוח, שנקרא על שם ידיו של אביו, עבד-אל-חכים עאמר, שבנד נאצר והתאבד, ניצח השבוע בתחרות נוער מיצרית בשטח בניית טיסים. התחרות מאורגנת על-ידי העיתון "אל-אהראם" והנער זכה בה עבור בניית טיסון המופעל בדרך אלחוטית. בתמונה: נאצר הצעיר (שמאל) מסביר את המצאתו זו לשר הנוער ולשר המינהל המקומי במצרים.

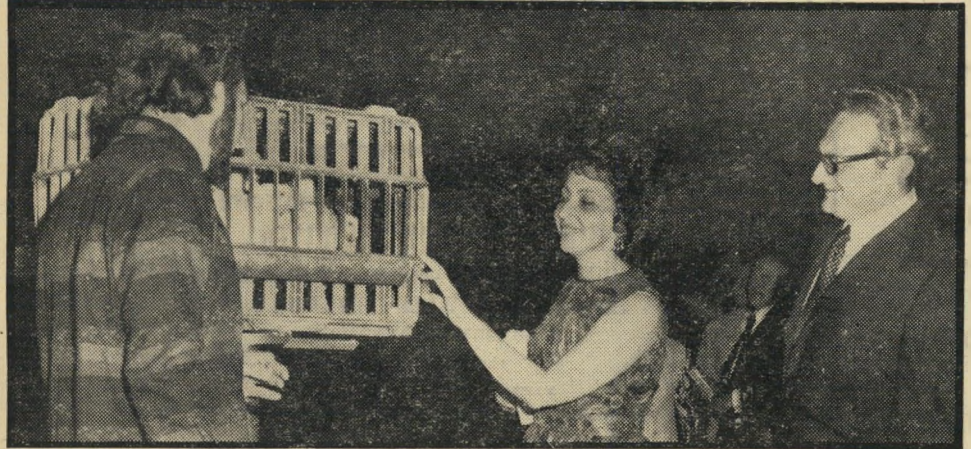
העיתונאית. למחרת המסיבה הגיע סגן של מפעלי ניר ל-ביתה של העיתונאית וסבלים הירדן ממנו ארגו גדול מלא בגילי ניר טאלט.

לאותו יששכר חיימזוביץ יש בעיות עם שידורי ישראל בי ענייני לשון: מפעלי ניר מייצגים רים חיתולי ניר הנקראים פי-פון (עם פי דגושה). הגל הקל מסרב לשר את שם המוצר בי-נימוק שהוא גם ומוכן רק ל-שר פיפון בלי דגש בפי.

הלב היהודי החם פועל באפיקים שונים: יש כאלה שי מקימים בארץ בת-חולים ויש כאלה שתורמים לאוניברסיטאות ולמוזיאונים, אבל ארץ

למיטה פנויה שגיבלי ליד מיטתו של מאיר, התכסה במשיכה, והעמיד פני חולה הנאק מכה-בית. בקושי הצליח הרציון ל-התאפק שלא לצחוק, כשתיאר לעצמו כיצד ידה המפקד כשי יראה שגם גיבלי שוכב פצוע ידיו. המיטתו המתנייה פצוע של הרציון והוא לא בא. הסתבר בר שבטעות החליפו את זהותו במישהו אחר. אלא שתוך כדי המתנה נרדם גיבלי במיטה שי-ליד הרציון ורק הרופא שהופיע תע לגלות במיטה פצוע שלא ידע עליו, העיר אותו.

ומדפיקה לדפיקה. אחד ממקורבי שרה-אוצר **פינחס ספיר** סיפר השבוע כי כשישב השר יום אחד במסעדה, ניגשה

ישראל פלד ראש-עיריית רמת-גן בחברת אשתו חיה, ביקרו השבוע בפתיחת התערוכה האוונגרדית-ניסיונית הנערכת במוזיאון רמת-גן, וקיבלו הסבר מהפסל ליאונה גולדנברג על פסלו "לול", שהוא אחד המוצגים המקוריים בתערוכה האוונגרדית-ניסיונית.